

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Hermed tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Beslutningsforslag om iværksættelse af et bioteknologisk forsknings- og udviklingsprogram.

(Beslutningsforslag nr. B 44).

Regeringen har taget en række initiativer med sigte på at styrke forskning og udvikling. Forslaget om et bioteknologisk forsknings- og udviklingsprogram udgør et markant skridt i bestræbelserne på at støtte udviklingen af områder, hvor vi her i landet har særlige forudsætninger. Programmets omfang og karakter betyder, at planlægningen må ske i et samspil med mange parter.

Programmet har været under forberedelse siden begyndelsen af 1986. Der har kunnet konstateres meget bred opbakning både i forskerverdenen og i erhvervslivet til et program af den nu foreliggende karakter. Det skyldes bl.a., at der findes forskningsmiljøer, som kan danne basis for den planlagte styrkelse. I erhvervslivet forventes det, at det bioteknologiske område indeholder meget betydelige vækstmuligheder. Bioteknologien vil desuden blive et væsentligt redskab i andre sektorer som f.eks. i sundhedssektoren og i miljøbeskyttelsen.

Bioteknologien har således meget brede anvendelsesperspektiver. Dette indebærer, at et kommende program må tilrettelægges, så der sikres maksimal udnyttelse af den ekspertise, som findes. Samtidig må der stimuleres til et samarbejde mellem forskellige sektorer og mellem offentlige og private aktiviteter.

For at sikre den nødvendige koordinering i forbindelse med programmets gennemførelse er der derfor nedsat et bioteknologisk koordinationsudvalg. I udvalget er repræsenteret personer med forsknings- og/eller erhvervsmæssig indsigt samt repræsentanter for de ministerier, som har væsentlige interesser i programmet som brugere af resultater.

Med henblik på at skabe oversigt over mulighederne for at iværksætte undersøgelser på alle relevante områder er der iværksat en slags »idékonkurrence«, hvor de relevante forskningsmiljøer i offentligt og privat regi har mulighed for at anmelde deres interesse for at deltage. Forslag skal foreligge den 1. december, hvorefter der må tages stilling til,

hvilke forskningscentre der kan oprettes, og hvilke forsknings- og udviklingsprogrammer der kan iværksættes.

Forslaget indeholder en omtale af de målsetninger og intentioner, der skal søges opfyldt med programmet. Derudover findes der i forslaget en omtale af de særlige hensyn, der nødvendigvis må tages, når et så omfattende program skal føres ud i livet. Forskningen planlægges gennemført ved et antal forskningscentre, som har de forskningsmæssige forudsætninger for at udføre forskning af international standard. Som en del af programmet iværksættes særlige uddannelsesforanstaltninger, som skal sikre, at der uddannes/efteruddannes det antal forskere, som er nødvendigt, for at programmets rammer kan udfyldes.

Endelig planlægges der gennemført formidlings-, informations- og teknologivurderingsaktiviteter. Der lægges vægt på, at befolkningen opnår et forbedret grundlag for at forstå den moderne biologi og den bioteknologi, som må forventes at blive en del af vor hverdag fremover. Overvejelser om kommenterede aktiviteter må i øget omfang baseres på vurderinger af bioteknologiens muligheder og risici, således at der skabes grundlag for målrettet at styrke områder, hvor vi på længere sigt har særlige muligheder.

Iværksættelsen af programmet forventes at kunne ske i begyndelsen af 1987.

Idet jeg i øvrigt henviser til beslutningsforslaget med tilhørende bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale forslaget til hurtig og villig behandling i det høje Ting.

Lissa Mathiasen (S):

Jeg skal hermed på forslagsstillernes vegne tillade mig at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om en lovgivning vedrørende produktsikkerhed.

(Beslutningsforslag nr. B 42).

Forslaget er med enkelte ændringer en genfremsættelse af forslag til folketingsbeslutning om en lovgivning vedrørende produktsikkerhed af Lissa Mathiasen (S) m.fl., jf. Folketingstidende 1984-85, forhandlingerne sp. 5695 og 6378 samt tillæg A sp. 3271.

Det er forslagsstillernes opfattelse, at det vigtigste er at forebygge produktskader. Derfor kan en produktansvarslov ikke stå alene. Det primære må være gennem en produkt-